

## Річковий вугор європейський

*Anguilla anguilla*  
(Linnaeus, 1758)

Клас  
Променепері риби – Actinopterygii

Ряд  
Вугреподібні – Anguilliformes

Родина  
Вугреві – Anguillidae

Охоронний статус: IUCN: CR; ЄЧС;  
ЧКК: NT

**Поширення.** Північна Атлантика від Скандинавії до Марокко, в річках басейнів Середземного і Балтійського морів, уздовж берегів Європи від Чорного до Білого морів [1].

**Україна:** Зустрічається в басейнах Дніпра, Дністра і Дунаю [4-9]. Заходить у Південний Буг, відомий із Сіверського Дінця, а також із деяких озер Шацької групи на Волині [5].

**Середовище існування та особливості біології.** У регіоні віддає пере-



вагу ділянкам з густою рослинністю та мулистим дном [5; 8; 9]. У молодих особин яскраво виражений негативний реотаксис [3]. Статевої зрілості самці досягають у віці 5-6 років, самки – у віці 6-7 років; загальна тривалість життя – 4-24 роки [9]. Відкладання ікри відбувається в Саргасовому морі на глибинах до 1000 м; після нересту дорослі особини гинуть [5]. Личинки за 2-3 роки досягають берегів Європи, де перетворюються на так званих прозорих вугрів. При цьому у верхів'я підімаються переважно сам-

ки. Самці надають перевагу солонуватій воді [1; 3].

**Сучасний стан.** Відомі знахідки поодиноких особин (самок) на Закарпатті [9]. У Європі річковий вугор став більш чисельнішим після введення в дію на початку 1990-х рр. каналу Рейн-Майн-Дунай, який поєднав Чорне та Північне моря [9].

**Фактори загрози.** Зарегулювання стоку річок [9], забруднення води.

**Рекомендовані заходи охорони.** Слід вивчити сучасний стан популяції, встановити основні місця перебування і забезпечити їх охороною. Доцільно проводити штучне розведення виду з подальшим випуском личинок у природні водойми [9].

### Джерела інформації:

1. Schmidt, 1925; 2. Татарinov, 1973; 3. Турянин, 1982; 4. Анисимова, Лавровський, 1983; 5. Мовчан, 1988; 6. Луговой, Ковальчук, 1999-2000; 7. Мовчан и др., 2003; 8. Соколов, 2004; 9. Kottelat, Freyhof, 2007.

Текст: Л. Потіш  
Фото: W. Meinderts

